

PUBLIKAANIN JA FARISEUKSEN SUNNUNTAI

LAUANTAI-ILTA EHTOOPALVELUS

Alkupsalmin jälkeen luemme psalttarin **1. katisman**.

Avuksihuutostikiiroihin liitämme 10 lauselmaa, laulamme oktoehoksesta 7 ylösnousemusstikiiraa ja seuraavat **2 triodionin stikiiraa**, ensimmäisen kahteen kertaan:

1. säv.

Veljet, älkäämme fariseuksen tavoin rukoilko, / sillä joka ylentää itsensä, hänet alennetaan. / Alentakaamme Jumalan edessä publikaanin tavoin itsemme! / Paastotakaamme ja huutakaamme: // Jumala, ole meille armollinen! (*Kahdesti*)

Fariseus turhan kunnian valtaamana / ja publikaani katumuksen taivuttamana / tulivat Sinun, ainoan Herran, eteen. / Toinen heistä kerskasi hyveistään ja jäi ilman hyvyyskiä, / toinen taas mitään puhumatta ansaitsi lahjoja. / Suo minunkin, Kristus Jumala, Sinä, ihmisiä rakastava, // publikaanin tavoin huokailla!

Kunnia - - 8. säv.

Kaikkivaltias Herra, minä tiedän, mihin kyyneleet pystyvät, / sillä Hiskiaan ne toivat takaisin kuoleman porteilta, / syntisen naisen ne pelastivat pitkäaikaisista rikkomuksista / ja publikaanin ne tekivät fariseusta vanhurskaammaksi. / Heihin minä luen itseni // ja rukoilen: Armahda minua!

Nyt - -. *Viikon vuorosävelmän mukainen stikiira Jumalansynnyttäjälle.*

Saatto.

Päivän prokimeni: Herra on Kuningas.

Litaniassa luostarin pyhän stikiira.

Virrelmästikiiroina oktoehoksen aakkosstikiirat.

Kunnia - - *5. säv.*

Syntien raskauttamia silmiäni / en voi nostaa ylös / enkä voi katsella taivaan valoisaa korkeutta. / Mutta, Vapahtaja, / ota vastaan minut katuessani, / niin kuin otit publikaanin, // ja armahda minua!

Nyt - -. *Jumalansynnyttäjän stikiira, 5. säv.*

Sinä korkeasti kunnioitettu Neitsyt, / olet Kuninkaan temppeli ja portti, / palatsi ja valtaistuini. / Sinun kauttasi minun Vapahtajani, Kristus Herra, vanhurskauden Aurinko, / ilmestyi pimeydessä nukkuville, / tahtoen valistaa ne, jotka Hän kädellään oli oman kuvansa mukaan luonut. / Oi kaikkien ylistämä, / rukoile sen tähden lakkaamatta Häntä, / jonka edessä Sinulla on äidillinen uskallus, // että Hän pelastaisi meidän sielumme.

Tropari: Iloitse, Jumalanäiti (*kolmesti*).

Huomattakoon, että tälle sunnuntaille osuvan pyhän muisto yhdistetään edellisen perjantai-illan ehtoajälkeiseen palvelukseen, ellei kyseessä ole suuri pyhä.

SUNNUNTAIAAMU AAMUPALVELUS

Heksapsalmin jälkeen: *Jumala on Herra*. Tavallinen psalmiluenta, oktoehoksen **katismatroparit ja antifonit**. **Prokimeni:** Kaikki joissa henki on. Vuorossa oleva **ylösousemusevankeliumi**.

Sitten: *Nähtyämme Kristuksen ylösousemisen*. **Psalmi 51**, ja nämä **troparit, 8. säv.:**

Kunnia - -

Synninkatumuksen ovet avaa minulle, oi Elämänantaja, / sillä aamusta varhain pyrkii Sinun pyhään temppeliisi minun henkeni, / joka kantaa peräti saastutettua ruumiin temppeliä. / Mutta Sinä, Armollinen, // puhdistu se laupiaalla armollasi.

Nyt - -

Pelastuksen poluille ohjaa minut, oi Jumalansynnyttävä, / sillä minä olen häpeällisillä synneillä saastuttanut sieluni / ja olen suruttomuuteen kaiken elämäni tuhannut. / Mutta Sinä esirukouksillasi vapahda minut // kaikesta saastaisuudesta!

6. säv.

Armahda minua, Jumala, / Sinun suuresta armostasi, / pyyhi pois minun syntini
// Sinun suuresta laupeudestasi!

Ajatellen pahojen tekojeni paljoutta / minä, onneton, vapisen / hirmuisen tuomiopäivän pelosta. / Mutta laupeutesi armoon turvaten / minä Daavidin tavoin huudan Sinulle: / Armahda minua, Jumala, // Sinun suuresta armostasi!

Kanonit. Ylösnousemuskanoni (tropareita 4), ristin ja ylösnousemisen (tropareita 2), Jumalansynnyttäjän (tropareita 2) ja Triodionin (tropareita 6). Georgioksen runo.

**Triodionin kanoni, jonka akrostikon Jumalansynnyttäjän tropareissa on:
*Georgioksen.***

1. veisu. 6. säv. Irmossi

Kuljettuaan jalan meren syvyyden halki / niin kuin mannerta / ja nähtyään takaa-ajavan faraon hukkuvan aaltoihin Israel huusi: // Veisatkaamme Jumalalle voittoveisu.

Troparit

Ohjaten vertauksillaan kaikkia elämän parannukseen Kristus ylentää publikaanin hänen nöyryytensä takia ja alentaa fariseuksen hänen ylvästelynsä takia.

Mielettömyys tekee tyhjäksi kaiken hyvän, mutta nöyryys poistaa kaiken pahan. Uskovaiset, oppikaamme mekin nöyryyttä ja inhotkaamme selvästi turhan kunnian tavoittelua.

Haluten, että Hänen opetuslapsensa olisivat mieleltään nöyriä, kaiken Kuningas kehotti ja opetti tavoittelemaan publikaanin huokausta ja nöyryyttä.

Minä huokailen publikaanin tavoin ja vaikenemattomin valituksin turvautun armoosi, oi Herra. Ole minullekin armollinen, kun minä nöyryyttä eläessäni harrastan.

Jumalansynnyttäjälle

Sinun huostaasi, Valtiatar, minä jätän järkeni, ajatukseni, toivoni, ruumiini, sieluni ja henkeni. Varjele ja pelasta minut pahoista vihollisista ja kiusauksista sekä minua uhkaavista rangaistuksista.

3. veisu. 6. säv. Irmossi

Ei kukaan ole niin pyhä / kuin Sinä, Herra, minun Jumalani, / joka olet ylentänyt uskovaistesi sarven, oi Hyvä, // ja vahvistanut meidät Sinun tunnustamisesi kalliolle.

Troparit

Nöyrä nousee saastasta ja himoista hyveitten korkeuteen, mutta jokainen ylpeäsydäminen lankeaa kurjasti. Välttäkäämme sellaista pahuutta!

Kunnianhimo tekee tyhjäksi vanhurskauden rikkauden, mutta nöyryys hajoittaa himojen paljouden. Vapahtaja, osoita minullekin publikaanin sija, kun minä jäljittelen hänen nöyryyttänsä!

Publikaanin tavoin me lyömme rintaamme ja särjetyin sydämin huudamme: Jumala, ole meille, syntisille, armollinen ja anna meille, kuten publikaanillekin, syntimme anteeksi!

Uskovaiset, pyrkikäämme innolla saavuttamaan sävyisyys eläen nöyryydessä, huokaavin sydämin, itkuin ja rukouksin, että saisimme Jumalalta anteeksiannon!

Hyljätkäämme, uskovaiset, fariseuksen pöyhkeä kerskailu, kauhea mieletömyys, inhottava tyhmyys ja mitä pahin ja sietämätön röyhkeys Jumalaa kohtaan!

Jumalansynnyttäjälle

Turvautuessani Sinuun, ainoaan suojelijaani, älä salli minun kadottaa hyvää toivoa, vaan auta minua, oi puhdas Neitsyt, ja pelasta minut turmiosta, johon viholliset tahtovat minut syöstä.

Katistroparit, 4. säv.

Nöyryys ylensi pahoissa teoissa häpeään joutuneen synkän publikaanin, joka huusi Luojalle: Ole minulle armollinen! Ylpeys taas kukisti vanhurskaudesta hirveän fariseuksen, joka käytti suuria sanoja. Sen tähden pyrkikäämme hyvään ja välttäkäämme pahaa!

Kunnia - -.

Nöyryys ylensi ja vanhurskautti muinoin publikaanin, joka itkien huusi: Ole minulle armollinen! Seuratkaamme hänen esimerkkiänsä kaikki me, jotka olemme langenneet pahuuden syvyyteen, ja huutakaamme Vapahtajalle sydämemme pohjasta: Oi ainoa ihmisiä rakastava, me olemme syntiä tehneet, ole meille armollinen!

Nyt - -. Jumalansynnyttäjän tropari

Oi puhdas Valtiatar, ota pian vastaan meidän anomuksemme ja vie ne Poikasi ja Jumalan eteen! Hajoita vaarat, jotka uhkaavat meitä, jotka riennämme tykösi, oi Neitsyt, ja tee tyhjiksi niiden väijytykset ja röyhkeys, jotka nyt ovat varustautuneet palvelijoitasi vastaan!

4. veisu. 6. säv. Irmossi

Kristus on minun voimani, / Jumalani ja Herrani! / – kohottaa pyhä seurakunta jumalallisella hartaudella riemuveisun, // puhtain mielin viettäen Herrassa juhlaa.

Troparit

Aina palvelijan muotoon asti itsensä nöyryyttänyt Sana osoitti nöyryyden olevan parhaan tien ylentymiseen. Seuraten häntä jokainen nöyryymisellään ylentää itsensä.

Vanhurskas fariseus ylvästeli ja lankesi, ja tuli nöyryytetyksi pahuuden suuren taakan painamana, mutta publikaani ylennettiin ja tuli vastoin odotukseen vanhurskautetuksi.

Mielettömyys aiheutti köyhtymisen hyveiden rikkaudesta, kun taas nöyryys toi varakkuuden. Hankkikaamme nöyryyttä mekin, jotka kärsimme vanhurskauden suunnattomasta varattomuudesta!

Oi Valtias Vapahtaja, Sinä sanoit ennalta ehdottomasti olevasi ylpeämielisiä vastaan, mutta antavasi armon nöyrille. Lähetä nyt armosi meillekin, jotka olemme nöyrtyneet!

Vapahtaja ja Herra johdattaen aina meitä jumalalliseen ylevyyteen osoitti meille ylentävän nöyryyden esikuvan, kun pesi omin käsin opetuslastensa jalat.

Jumalansynnyttäjälle

Neitsyt! Sinä olet synnyttänyt valon, johon ei kukaan taida tulla; hajoita valon säteilläsi sieluni pimeys ja ohjaa elämäni pelastuksen poluille!

5.veisu. 6. säv. Irmossi

Minä rukoilin Sinua, oi Hyvä: / Sytytä jumalallisen säteilysi voimalla rakkaus meidän sieluissamme, / jotka aamusta varhain tykösi riennämme, / jotta tulisimme tuntemaan Sinut, / Jumalan Sanan, // syntien synkistä pimeydestä ylös valkeuteen kutsuvan totisen Jumalan.

Troparit

Koettakaamme noudattaa fariseuksen hyveitä ja harrastakaamme publikaanin nöyryyttä, mutta samalla vihatkaamme toisen sopimatonta mielettömyyttä ja toisen turmiollista synnillisyyttä.

Vanhurskauden tie osoittautui tyhjän arvoiseksi, kun fariseus liitti siihen kerskauksen, mutta publikaanilla oli nöyryys toverinaan matkalla ylentävään hyveeseen.

Fariseus luuli rientävänsä hyveen vaunuissa, mutta jalankulkeva publikaani, joka yhdisti valitukseen nöyryyden, ehätti hyvin horjuvien kilpavaunujen edelle.

Tulkaa, mieltikäämme mielessämme vertausta publikaanista, noudatta-
kaamme kyynelin hänen esimerkkiänsä, kantakaamme Jumalalle murrettu henki ja pyytäkäämme siten syntejämme anteeksi!

Hyljätkäämme älykkäitten tavoin kauas fariseuksen surkuteltavan ylpeä, kopeileva ja röyhkeä mielenlaatu, - tuo kehuskelemisen paha tapa, jottemme ilman jumalallista armoa jäisi.

Jumalansynnyttäjälle

Lähetä, hyvä Jumalansynnyttäjä, alas meille kaikille, jotka Sinuun turvaamme, voiman sauva, joka saattaa meidät vallitsemaan vihollisiamme ja pelastaa meidät kaikista vaaroista.

6. veisu. 6. säv. Irmossi

Nähdessäni tämän maailman merellä riehuvan kiusausten myrskyn / minä tyvonneen satamaasi kiiruhtaen huudan Sinulle: / Oi ylen armollinen Herra, // johdata minun elämäni ylös turmeluksesta.

Troparit

Publikaani ja fariseus juoksivat yhdessä elämän kilpakentällä, mutta toinen joutui mielettömyyden valtaan ja teki häpeällisen haaksirikon, kun taas nöyryys pelasti toisen.

Käydäksemme loppuun elämän oikeudenmukaisen tien jäljitelkäämme publikaanin esimerkillistä mielenlaatua ja karttakaamme fariseuksen inhottavaa pöyhkeyttä, niin saamme elää.

Haluten päästä loppumattoman ilon asuntoon ja oleskellaksemme elävien maassa harrastakaamme Vapahtajan Kristuksen elämäntapoja ja hänen nöyryytensä.

Oi Valtias, Sinä opetit omille opetuslapsillesi ylentävää nöyryyttä, kun vyötit itsesi liinavaatteella ja pesit heidän jalkansa ja kehotit heitä seuraamaan esimerkkiäsi.

Fariseus noudatti eläessään hyveitä, publikaani taas paheita, mutta tämä mielettömyytensä takia nöyryytettiin ja tuo osoittamansa nöyryyden takia ylennettiin.

Jumalansynnyttäjälle

Minut, joka olin luotu puhtauteen ja yksinkertaiseen elämään alastomaksi, kietoi vihollinen viekkaasti rikkomuksella ja lihan hempeydellä, mutta nyt Sinun kauttasi, oi Neitsyt, me pelastumme.

Kontakki. 4. säv.

Paetkaamme fariseuksen pöyhkeilevää kerskailua / ja oppikaamme publikaanin nöyräin puheitten korkeutta, / ja syntejämme katuen huutakaamme: / Oi maailman Vapahtaja, // ole armollinen palvelijoillesi!

Toinen kontakki, 3. säv.

Me syntiset, kantakaamme publikaanin huokauksia Herralle / ja langetkaamme Hänen, Valtiaan, eteensä, / sillä Hän haluaa kaikkien ihmisten pelastusta, / ja antaa anteeksi kaikille katuville. / Meidän tähtemme tuli lihaksi Jumala, // joka on Isän kanssa yhtä aluton.

Iikossi

Veljet, nöyrtykäämme kaikki ja lyökäämme omaatuntoamme huokauksin ja valituksin, että me uskovaiset tulevalla iankaikkisella tuomiolla osoittautuisimme syyllisyydestä vapaiksi saatuumme anteeksi. Siellä on totisesti kevennys, ja sitä me nyt rukoilemme nähdä. Sieltä on poissa kipu, suru ja syvät huokaukset, sieltä, ihmeellisestä Eedenistä, sillä sen luoja on Kristus Jumala, joka on Isän kanssa yhtä aluton.

Synaksario

Samana päivänä muistelemme pyhän evankeliumin vertausta publikaanista ja fariseuksesta.

Säkeet

Fariseuksen tapaisena olet etäällä pyhäköstä, sillä siellä on Kristus, joka ottaa nöyrän vastaan.

Toiset, triodionin säkeet

Oi ylhäällä ja alhaalla olevan Luoja, ota vastaan enkeleiltä kolmipyhäveisu ja ihmisiltä kolmiveisu (triodion)!

Kaikkien suuria tehneitten pyhiesi esirukousten tähden, Kristus meidän Jumalamme, armahda ja pelasta meidät. Amen.

7. veisu. 6. säv. Irmossi

Hurskaille nuorukaisille enkeli virvoitti kasteella tulisen pätsin, / mutta kaldealaiset polttava Jumalan käsky pakotti hirmuvaltiaan huutamaan: // Kiitetty olet Sinä, meidän isäimme Jumala.

Troparit

Kohotessaan vanhurskauden teoillaan fariseus joutui pahan kunnianhimon pauloihin ja ylenmäärin kehui itseään. Mutta publikaani nöyryyden kevein siivin läheni Jumalaa.

Käyttäen nöyriä tapojaan ikään kuin portaina publikaani nousi taivaan korkeuteen, mutta ylvästelyn keveän mädännäisyyden nostama fariseus joutui tuonelan ansaan.

Vanhurskaita vaaniva kavala pyydystää heitä kunnianhimon avulla ja syntiset se kahlitsee toivottomuuden pauloihin, mutta rientäkäämme vapautumaan molemmista pahoista seuraamalla publikaanin esimerkkiä!

Langetkaamme rukouksessa Jumalamme eteen, kyynelin ja hartain huokauksen seuraten publikaanin ylentävän nöyryyden esimerkkiä, ja veisatkaamme, uskovaiset: Kiitetty olet Sinä, meidän isäimme Jumala!

Opettaen opetuslapsiasi, Sinä, Herra Vapahtaja, sanoit edeltäpäin, ettei heidän pidä korkeita kurkotella, vaan pitää olla nöyrinä. Senpätähden me, uskovaiset, huudamme Sinulle: Kiitetty olet Sinä, isiemme Jumala!

Jumalansynnyttäjälle

Puhdas Neitsyt! Me vertaamme Sinua niihin ihaniin Jumalan portaisiin, jotka Jaakob muinoin näki maasta taivaaseen ulottuvina. Niitä myöten Jumala tullen lihaksi tuli alas taivaasta, ja ihmiset maan päältä kohoavat taivaaseen.

8. veisu. 6. säv. Irmossi

Sinä, Kristus, joka pelkällä tahdollasi kaiken aikaansaat, / teit hurskaille nuorukaisille tulenliekin kasteen lähteeksi, / ja vanhurskaan uhrin Sinä vedellä pala-

maan sytytit. // Sinua me yli kaiken ylistämme kaikkina aikoina.

Troparit

Huoattuaan nöyryn mielin publikaani havaitsi Herran armolliseksi ja sai pelastuksen, mutta hirveän kielensä suurin sanoin fariseus lankesi vanhurskautesta.

Uskovaiset, karttakaamme fariseuksen tahallista ylvästelyä ja puhtaan nimen omaksumista, ja pyrkikäämme publikaanin hyvään, armahduksen hankkiineseen nöyrään mielenlaatuun!

Uskovaiset, lausukaamme publikaanin sanoja pyhässä temppelissä: Jumala, ole minulle armollinen! että me hänen kanssansa saisimme anteeksi ja välttäisimme korskean fariseuksen saastan!

Huokailkaamme kaikki hartaasti publikaanin tavoin ja palavia kyyneliä vuodattaen puhukaamme Jumalalle sekä huutakaamme: Ihmisiä rakastava! Me olemme syntiä tehneet. Helläsydäminen, laupias, ole meille armollinen ja pelasta meidät!

Me kiitämme Herraa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Jumala kuuli publikaanin huokailun ja vanhurskautettuaan hänet osoitti, että kaikkien tulee aina notkistua ja huokaillen sekä kyyneliä vuodattaen rukoilla ja saada syntinsä anteeksi.

Nyt - -. *Jumalansynnyttäjälle*

Sinut, puhdas, nuhteeton Neitsyt, minä esitän esirukoilijakseni, sillä en tiedä muuta auttajaa kuin Sinä, meidän puoltajamme, Sinusta syntyneen Poikasi edessä. Pelasta minut kaikista minulle murhetta tuottavista!

9. veisu. 6. säv. Irmossi

Ihmisten on mahdoton nähdä Jumalaa, / sillä Häntä kohti eivät enkeleinkään joukot rohkene katsettaan kohottaa, / mutta Sinun kauttasi, oi Puhtain, / ilmestyi ihmisille lihaksi tulleen Sana. / Hänelle taivaallisten sotajoukkojen kanssa kiitosta veisaten // me Sinua, Neitsyt, autuaaksi ylistämme.

Troparit

Saatuamme Kristukselta pelastuksen esimerkiksi nöyryyden ylentävän tien, seuratkaamme publikaanin esimerkkiä, pankaaume kauas pois ylenkatseinen ylvästely ja tehkäämme mielen nöyryydellä Jumala armolliseksi!

Hyljätkäämme sielustamme mielettömyys, saavuttakaamme oikea, nöyrä

mielenlaatu, älkäämme koettako itseämme synneistä syyttömiksi tehdä, kamotkaamme turhaa kunnianhimoa ja kehuskelua, ja rukoilkaamme publikaanin kanssa Jumalalta armoa!

Kantakaamme Luojalle publikaanin tavoin säälistäviä rukouksia ja hyljätäkäämme fariseuksen kiittämättömät rukoukset ja kerskaavat sanat, jotka tuomitsevat lähimmäisiä, niin saavutamme armollisen Jumalan ja valkeuden!

Rikkomusten suuren taakan painamana olen suunnattomassa pahuudesani sivuuttanut publikaaninkin, ja kun minulla lisäksi on fariseuksen kerskaileva ylpeys, olen kertakaikkiaan autio kaikesta hyvästä. Herra, ole minulle armollinen!

Suo autuutesi niille, jotka Sinun tähtesi ovat hengellisesti köyhiä, sillä Sinun käskysi mukaisesti me edeskannamme Sinulle murtunutta henkeä! Vapahtaja, pelasta ne, jotka Sinua palvovat!

Publikaani tuli muinoin uskovaisena pyhäkköön ja rukoili Jumalaa. Hän tuli vanhurskautetuksi, sillä hän tuli huokaillen ja kyyneliä vuodattaen sekä särjetyin sydämin, ja sai rukouksillaan syntitaakkansa huojennetuksi.

Jumalansynnyttäjälle

Suo meidän kiitosvirsin autuaaksi ylistää ja kiittää Sinua, oi puhdas, ainoa siunattu Neitsyt, Sinä, kristittyjen kunnia ja otollinen esirukoilija Jumalan edessä.

Vuorossa oleva ylösnousemus- ja nämä triodionin **eksapostilariot, 2. säv.**

Karttakaamme mitä pahinta farisealaista ylvästelyä / ja ottakaamme oppia mitä parhaimmasta publikaanin nöyryydestä, / jotta meidät korotettaisiin, kun me samoin kuin hän huudamme: / Ole palvelijoillesi armollinen, / Sinä, Neitseeistä syntynyt Kristus Vapahtaja, / joka olet vapaaehtoisesti kärsinyt ristinkuoleman // ja olet jumalallisella valtiudellasi herättänyt kanssasi maailman.

Jumalansynnyttäjän tropari

Kaikkien ylistämä Jumalansynnyttäjä! / Luomakunnan Luoja ja kaikkien Jumala / otti ihmisen lihan Sinun puhtaasta kohdustasi / ja kokonaan uudisti turmeltuneen luontoni. / Hän synnyttämisesi jälkeen säilytti puhtautesi samana kuin se oli sen edelläkin. / Sen tähden me kaikki uskoen ylistämme Sinua ja huudamme: // Iloitse Sinä, maailman kunnioittama!

Kiitosstikiirona 4 oktoehoksen ylösnousemusstikiiraa ja nämä 4 **triodionin stikiiraa, 1. säv.**

Veljet, älkäämme fariseuksen tavoin rukoilko, / sillä joka ylentää itsensä, hänet alennetaan. / Alentakaamme Jumalan edessä publikaanin tavoin itsemme! / Paastotkaamme ja huutakaamme: // Jumala, ole meille armollinen!

Fariseus turhan kunnian valtaamana / ja publikaani katumuksen taivuttamana / tulivat Sinun, ainoan Herran, eteen. / Toinen heistä kerskasi hyveistään ja jäi ilman hyvyyksiä, / toinen taas mitään puhumatta ansaitsi lahjoja. / Suo minunkin, Kristus Jumala, Sinä, ihmisiä rakastava, // publikaanin tavoin huokailla!

Liitelauselma: Nouse, Herra, kohota kätesi, Jumala! Älä unhota kurjia.

3. säv.

Minun sieluni, / käsitä publikaanin ja fariseuksen ero, ja vihaa toisen ylpeitä sanoja, / mutta tavoittele toisen katuvaista rukousta ja huuda: / Jumala, ole minulle syntiselle armollinen // ja armahda minua!

Liitelauselma: Minä ylistän Herraa kaikesta sydämeistäni, ilmoitan kaikki sinun ihmetyösi.

Uskovaiset, vihatkaamme fariseuksen kerskailevaa puhetta / ja pyrkikäämme publikaanin katuvaiseen rukoukseen, / älkäämme ajatelko ylpeästi, vaan nöyrtykäämme / ja huutakaamme katuvaisina: // Jumala, anna armahdus meidän synneillemme!

Kunnia - - 8. säv.

Herra, Sinä tuomitsit fariseuksen, / joka vanhurskautti itsensä teoistaan kerskaamalla, / mutta vanhurskautit publikaanin, joka nöyrin mielin huokasi / ja rukoili armoa, / sillä Sinä et lähesty ylpeitä ajatuksia etkä hylkää murtuneita sydämiä. / Sen tähden mekin lankeamme nöyrtyen Sinun eteesi, joka kärsit meidän tähtemme: // Anna meille synninpäästö ja suuri armo!

Nyt - - 2. säv.

Korkeasti siunattu olet Sinä, Jumalansynnyttäjä Neitsyt, / sillä Hän, joka Sinusta lihaksi tuli, vangitsi tuonelan, / kutsui jälleen Aadamin, kukisti kirouksen voiman, vapahti Eevan, / kuoletti kuoleman, ja me Hänen kauttansa eläviksi tulimme. / Sen tähden me veisaten huudamme: / Kiitetty olet Sinä, Kristus, meidän

Jumalamme, / näin suosiollinen meille. // Kunnia olkoon Sinulle.

Suuri ylistysveisu ja päätös.